

i Modsætning til tidligere maa anse det for en bydende Nødvendighed, at 3die Zone atter indføres som Rømningszone, og at man bør henlede de allieredes Opmærksomhed paa, at vi kan ikke have nogen Tiltro til, at der vil blive gjort alt, hvad der kan gøres for at sikre Afstemningen —, saa maa jeg sige, som jeg allerede har sagt, at en saadan Henvendelse er ubetimelig, og den er uretfærdig. Det er altid uretfærdigt paa Forhaand at udtale en Kritik over noget, man ikke kender, men naar man nu ser, hvor meget der fra de allieredes Side sættes ind paa netop at sikre Afstemning i fuld Frihed, finder jeg, at man ikke er berettiget til at fremkomme med et saadant Krav.

Jeg vil i denne Forbindelse nævne, hvad der agtes foretaget fra de allierede Magters Side til Sikring af Afstemningszonen. Det har længe været Meningen — og det er allerede omtalt under Delegationens Forhandlinger i Paris, at det var Meningen — at sende en betydelig maritim Styrke til Flensborg Fjord samt en Landgangsstyrke, som oprindeligt ikke var anslaaet saa højt, men som vi siden har faaet at vide skulde være indtil 2500 Mand. Endvidere er det oplyst i den senere Tid, at man ogsaa agter at sende Landmilitær dertil, flere Batailloner. Dette gøres for at sikre Afstemningens Frihed, og naar der er gjort saa meget, finder jeg det virkelig ikke paakrævet fra vor Side at udtale Tvivl om, hvorvidt det nu er tilstrækkeligt. Jeg vilde mene det mere rigtigt, at man fra Rigsdagens Side udtalte fuld Tillid til, at Afstemningens Frihed vil blive fuldt sikret ved det, som den internationale Kommission agter at foretage i Overensstemmelse med det Hverv, der er paalagt den. Imidlertid er dette Ønske fremkommet, som nu er udtrykt saa stærkt af Vælgerforeningen, og medens jeg ikke skal indlade mig paa at granske, hvilke Motiver der har medført denne Beslutning, maa jeg dog udtale min Tilslutning til den Holdning, Vælgerforeningen har indtaget, idet den udtrykkelig har villet sige, at det skulde være Udtryk for Befolkningens Ønske, men meget vel forstaar, at det ikke for Regeringen lader sig gøre at fremføre det, og det har den udtrykt paa den Maade, at Resolutionen ikke skal overrækkes til Regeringen. Selv om det er en bydende Nødvendighed, er det altsaa i alt Fald ikke en bydende Nødvendighed, som Vælgerforeningen har tænkt at paalægge Regeringen den Pligt at gøre opmærksom paa. Dette Krav maa

staa for den ærede Ordførers og altsaa, formoder jeg, for Forespørgernes egen Regning.

Jeg skal snart slutte, jeg vil endnu blot, efter at jeg nu, som ved enhver Lejlighed tidligere ved de Møder, der har været i Udvalgene, har udviklet de Grunde, der bevirker, at det ikke lader sig gøre for den danske Regering at fremføre denne Sag, saaledes som det er ønsket — og de Efterretninger, der er kommet udefra, har fuldstændig bekræftet Rigtigheden af denne Opfattelse —, tilføje, at Gesandten i Paris, samtidig med, at han telegraferede til os for at meddele denne Opfattelse, som han finder bekræftet ved de Samtaler, han har haft Lejlighed til at føre, endvidere har udbedt sig Ministeriets Instruktion, idet han er blevet foruroliget over den Virksomhed, der udfoldes i Paris af de private Udsendinge. Da han saaledes har bedt om Instruktion, fandt jeg det rigtigst at forelægge Sagen i et Ministermøde, og jeg sendte ham da under 25. d. M. et Telegram, hvori Ministeriets Opfattelse resumeredes. Jeg indledede med, at hele Regeringen godkender Gesandten's Optræden, og dertil føjede jeg: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om Evakuering af 3die Zone er man ligesom Gesandtskabet af den Formening, at Sagen blev afgjort ved Traktaten, saaledes at Forandring kun kunde ske ved eventuel Forhandling mellem allierede og Tyskland, der da antagelig til Gengæld vilde kunne forlange Indrømmelser af de allierede. Under disse Omstændigheder har dansk Regering ikke ment at kunne rette Henvendelse til allierede om denne Sag. Man har i det hele med Hensyn til Spørgsmaalet om Sikring af Afstemningsfriheden i 2den Zone ment at burde vise Tilbageholdenhed, da Henvendelse til allierede, der har paataget sig at sikre en fri Afstemning og har meddelt, at de vil sende Skibe og Tropper med dette Formaal, vilde kunne opfattes som Udtryk for Mistillid og Kritik“. Og jeg tilføjer: „Da Stemningen paa flere Steder i Slesvig synes noget ophidses, saaledes navnlig i Sønderborg, bedes De henvende Dem til rette vedkommende og henstille, uagtet Traktaten endnu ikke er traadt i Kraft, hvorvidt dog den i Udsigt stillede Afsendelse af Skibe med Landgangstropper kunde fremskyndes. Dette vilde formentlig væsentligt bidrage til Beroligelse“. Jeg maa nære den Opfattelse, at dette vilde være i begge Befolkningselementers Interesse, idet der ikke fra nogen Side, hverken fra dansk eller tysk